

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **T., s. r. o., N.**, IČO: X., právne zast. JUDr. P. P., advokátom, M., proti odporcovi **S., spol. s r. o., B.**, IČO: X. právne zast. JUDr. L. R. advokátkou, **L. o zaplataenie sumy 10 077,79 € (303 603,60 Sk) s príslušenstvom**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. decembra 2009, č. k. 64 Cb 37/1999-351, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. decembra 2009, č. k. 64 Cb 37/1999-351 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8 643,70 € s 22% úrokom z omeškania od 27. 04. 1999 do zaplataenia spolu so sumou 1 434,10 € a trovy konania v sume 5 148,66 € k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť vrátiť odporcovi plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 do troch dní po splnení všetkých povinností uložených odporcovi.

V odôvodnení rozsudku poukázal na uznesenie zo dňa 05. 02. 2008, č. k. 1 Obo 230/2006-236, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. 06. 2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu vyplýva, že medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ prevzal tovar, ktorý bol vadný, pričom vady riadne reklamoval a svoje nároky z vád si uplatnil podľa ust. § 436 ods. 1 Obch. zák., keď najskôr žiadal odstránenie vád tovaru opravou. Odporca vady odstraňoval, avšak napriek tomu výrobok vykazoval aj naďalej rôzne vady, preto navrhovateľ odstúpil od kúpnej zmluvy, uzavretej

s odporcom. Najvyšší súd poukázal na to, že súd prvého stupňa bez toho, aby zistený skutkový stav v doplnenom dokazovaní aj právne odôvodnil, uspokojil sa s konštatovaním, že zmluva bola porušená podstatným spôsobom a navrhovateľovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy. V súvislosti so stavom tovaru, ktorý sa mal vrátiť, nebolo vykonané žiadne dokazovanie, hoci navrhovateľ podaním zo dňa 29. 12. 1999 petit upravil tak, aby aj navrhovateľovi bola uložená povinnosť po splnení povinností uložených odporcovi vrátiť všetky plnenia, ktoré od neho na základe kúpnej zmluvy prijal. Podľa ust. § 441 ods. 2 Obch. zák. účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal. Kedy to neplatí, upravuje ust. § 441 ods. 3 a 4 Obch. zák. V tomto smere súdu prvého stupňa uložil dokazovanie doplniť a na jeho základe vec právne vyhodnotiť a odôvodniť.

Ďalej v odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že uznesením zo dňa 23. 09. 2008 pripustil rozšírenie návrhu o uloženie povinnosti navrhovateľovi, aby do troch dní po splnení všetkých povinností uložených odporcovi vrátil odporcovi všetky plnenia, ktoré od neho na základe kúpnej zmluvy prijal.

Z doplneného dokazovania súd prvého stupňa ďalej zistil, že právni zástupcovia strán zotrvali na svojich doterajších vyjadreniach.

Právny zástupca navrhovateľa odvolávajúc sa na znalecký posudok vyhotovený znalcom Ing..C. PhD. zotrval na tvrdení, že na dodaných výrobkoch boli zjavné vady, ktoré boli už aj vonkajšími prejavmi väd a nefunkčnosť výrobkov bola preukázaná a reklamovaná navrhovateľom, ktorý si vady neuplatňoval jednostranne, ale po konzultácii so zástupcami odporcu navrhoval rôzne spôsoby vyriešenia daných problémov. Poukázal na to, že odporca v liste zo dňa 25. 02. 1999 poprel vadnosť výrobkov, pričom navrhovateľ až na základe nečinnosti odporcu odstúpil od kúpnej zmluvy listom zo dňa 14. 03. 1999. Vzhľadom k odstupu času a s poukazom na ust. § 441 ods. 2 a 3 Obch. zák. zo strany odporcu vzniklo zavinenie, okrem iného aj nečinnosťou a negatívnym prístupom k spôsobu riešenia väd. Ďalej poukázal na reklamácie navrhovateľa zo dňa 19. 10. 1998, zo dňa 12. 11. 1998 a zo dňa 23. 09. 1998, pričom voľba práva bola zo strany navrhovateľa uplatnená na základe dohody so zástupcami odporcu a zo strany navrhovateľa bolo uplatnených viac právnych nárokov. Navrhovateľ predložil aj čestné prehlásenie technického riaditeľa navrhovateľa J. Z.,

ktorý sa zúčastnil opráv a riešenia reklamácií nefunkčných mostíkov v objekte K. P. koncom roku 1998 a začiatkom roku 1999 a ktorý uviedol, že už po namontovaní nakladacích mostíkov sa zistilo, že nefungujú správne, pričom ani nastavenie pneumatických valcov do najpriaznivejšej polohy nebolo účinné. Hmotnosť mostíkov neudržali, tie sa nekontrolovateľne sklápali a nebolo ich možné silou jedného muža zdvihnúť do vertikálnej základnej polohy. Podľa technickej dokumentácie odporcu mostík sa mal ľahko ovládať jednou rukou. Bolo jasné, že plynové valce sú buď vadné, alebo zle nadimenzované, pričom po niekoľkonásobnom reklamovaní u odporcu tento dodal navrhovateľovi nové plynové valce, avšak ani ich výmenou sa nedosiahlo požadovanej funkcie, t. j. ovládnutie zdvihu a sklopenia nakladacieho mostíka ľahko jednou rukou. Následne po niekoľkých dňoch preťažené plynové valce stratili svoju pôvodnú silu a hmotnosť nakladacích mostíkov už nevyrovnávali vôbec. Zariadenie sa stalo absolútne nefunkčným a prejavili sa i ďalšie vady ako napr. uvoľňovanie šroubových spojov uchytenia mostíkov vplyvom natiahnutia a deformácie šroubov, pričom zrejme i táto vada vznikla rovnako ako u plynových valcov konštrukčným poddimenzovaním a nevyhovujúcim použitým materiálom. Podľa tvrdenia navrhovateľa mostíky sa v súčasnej dobe nachádzajú u neho a sú k dispozícii odporcovi.

Právna zástupkyňa odporcu navrhla skúmať, či došlo k podstatnému porušeniu zmluvy (ako tvrdil navrhovateľ), s čím ona nesúhlasila a až následne na základe tohto zistenia skúmať nároky z väd tovaru, ktoré navrhovateľ menil bez súhlasu odporcu. Poukazovala na to, že navrhovateľ si dodaný tovar sám opravoval a nesúhlasila s tým, že odporca zostal nečinný v súvislosti s reklamáciou väd, týkajúcich sa plynových valcov. Vady, ktoré sa preukázali až na základe znaleckého posudku, boli vady, ktoré sa dali odstrániť. Do mostíkov zasahoval navrhovateľ tým, že ich opravoval, pričom s odstupom času nie je možné zistiť, aký bol výrobok v čase dodávky a po jeho opravách zo strany navrhovateľa. Výrobky boli voľne uskladnené, nechránené pred poveternostným vplyvom a prehliadka vadnosti výrobku bola vykonaná až po odstúpení navrhovateľa od kúpnej zmluvy. Ďalej uviedla, že dôvody na odstúpenie od kúpnej zmluvy navrhovateľ v konaní nepreukázal, pričom keby ich aj preukázal, tak nenastali účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodu, že tovar nie je možné vrátiť v pôvodnom stave, pričom ustanovenie § 441 ods. 3 a ods. 4 Obch. zák. nie je možné použiť na daný prípad.

Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie výsluchom svedka P. K. pracovníka navrhovateľa, ktorý u neho vykonával funkciu montážnik – zámočník. Tento vo svedeckej výpovedi uviedol, že bol prítomný pri namontovaní mostíkov, ktoré sa mali privariť k rampe a následne sa mali vyštelovať plynové valce k rampe tak, aby sa rampou dalo ľahko manipulovať, zdvíhať hore a dole, pričom mostíky sa mali posúvať aj do strán. V danom prípade bol však posun problematický, pretože buď išiel len ľahko smerom nahor alebo len smerom nadol. Po tomto zistení bola táto vada reklamovaná odporcovi s tým, že na druhý deň p. S. spolu so svojim synom prišli do P. a syn p. S. skonštatoval, že valce sú zlé a nedajú sa nastaviť, pričom bolo dohodnuté, že toto sa musí nejakým spôsobom doriešiť. Ďalších montážnych prác sa svedok už nezúčastňoval.

Vzhľadom k vyjadreniu konštruktéra odporcu Ing. O. R., ktorý v liste zo dňa 24. 10. 2008 uviedol, že nezrovnalosti sa týkali len upevňovacieho mechanizmu a nie samotných rámp, pričom vady boli opraviteľného charakteru bez väčších zásahov do samotného výrobku, súd prvého stupňa si vyžiadal stanovisko od znalca Ing. C. PhD. Zo záveru odborného stanoviska znalca č. 1/2009 okrem iného vyplýva, že závady sa týkajú nielen upevňovacieho mechanizmu, ale i ďalších podstatných častí konštrukcie vyrovnávacích rámp (pracovnej plošiny, zdvíhacieho mechanizmu, pojazdového mechanizmu a vodiacieho C-profilu). Znalec nesúhlasil s tvrdením Ing. R., že závady sa dali opraviť bez väčších zásahov do samotného výrobku. Podľa názoru znalca vzhľadom na charakter a rozsah zistených závad, tieto nie je možné bežne opraviť na mieste inštalácie vyrovnávacej rampy, nakoľko si vyžadujú zásah i do konštrukčného riešenia vyrovnávacej rampy.

Po vykonaní dokazovania súd prvého stupňa mal preukázané, že navrhovateľ si uplatnil právo z väd tovaru podľa ust. § 428 ods. 1 písm. a/ Obch. zák. včasným oznámením väd tovaru, čo súd zistil okrem iného aj zo svedeckej výpovede svedka P. K. Vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 85/2005 zo dňa 12. 07. 2005, vyjadrenia konštruktéra Ing. R. a odborného stanoviska znalca Ing. C. PhD. vada dodaných výrobkov spočívala v ich nevhodnom konštrukčnom riešení. Odporca súdu nepreukázal, že by navrhovateľ neodborne zasiahol do konštrukcie rámp. Montáž rámp bola prevádzaná štandardným postupom. Odporca vady neodstránil a vzhľadom k nečinnosti odporcu vzniklo navrhovateľovi právo na odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 436 ods. 2 Obch. zák. K námietke odporcu, že navrhovateľ nemohol platne odstúpiť od kúpnej zmluvy, ak vady včas neoznámil odporcovi

v zmysle ust. § 441 ods. 1 Obch. zák., súd uviedol, že zástupca odporcu bol o vade dodaných rámp informovaný v deň montáže a následne v priebehu niekoľkých dní sa dostavil na miesto montáže rámp. S poukazom na ust. § 351 ods. 2 Obch. zák. súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 260 400,-- Sk (8 643,70 €) titulom vrátenia zaplatenej kúpnej ceny a zároveň zaviazal navrhovateľa vrátiť odporcovi plnenie z kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998. Na základe doplneného dokazovania súd prvého stupňa podľa ust. § 436 ods. 4 Obch. zák. navrhovateľovi priznal aj uplatnenú náhradu škody.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil. Súd prvého stupňa nesprávne ustálil skutkový stav vo veci ohľadne toho, či navrhovateľ spĺňal zákonné podmienky na odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 436 ods.1,písm. d/ Obch. zák. a súčasne aj dodržal ods. 2 a 3 citovaného ustanovenia. Existenciu splnenia podmienok podľa ust. § 345 ods. 2 Obch. zák. súd tiež nezdôvodnil, preto nie je zrejmé, z čoho vychádzal, ak mal za to, že nemožno aplikovať druhú vetu tohto ustanovenia, najmä ak odporca od počiatku spochybňoval podstatné porušenie zmluvy. Ďalej uviedol, že navrhovateľ svoje nároky z väd menil bez súhlasu odporcu, pričom súd sa náležite nevysporiadal so splnením podmienky nemennosti nároku navrhovateľa bez súhlasu odporcu podľa ust. § 436 ods. 2, druhej vety Obch. zák. Poukázal na to, že listom zo dňa 23. 09. 1998 navrhovateľ reklamoval vady, ktoré sám navrhol posúdiť a odstrániť dňa 24. 09. 1998 alebo dňa 25. 09. 1998, teda touto reklamáciou požadoval opravu väd, t. j. uplatnil si nárok z väd tovaru podľa ust. § 436 ods. 1 písm. b/ Obch. zák. Listom zo dňa 19. 10. 1998 navrhovateľ žiadal o termín na reklamáciu rámp v P., pričom v ňom uviedol, ktoré opravy vykonal sám, poukázal na ďalšie vady, nekvalitné zvary a nesprávne fungujúcu nožnú aretáciu (týkala sa dvoch rámp). Tieto opravy vykonal navrhovateľ sám z vlastného rozhodnutia, a to bez súhlasu odporcu, ktorému len oznámil, že sám vykonal určité opravy. Podľa „zápisu o odstránení závad“ odporca dňa 23. 10. 1998 odstránil reklamované vady opravou (na zápise chýba dátum 23. 10. 1998, avšak tento dátum vyplýva z ďalšieho zápisu vyhotoveného z odstránenia väd na rampe v M. B., ktoré boli odstraňované odporcom v ten istý deň). Listom zo dňa 12. 11. 1998 navrhovateľ reklamoval len plynové valce na posledne dodanej rampe (z troch dodaných rámp), pričom žiadal

o okamžitú výmenu vadných plynových valcov, nakoľko podľa vyjadrenia technika navrhovateľa jedinou možnou poruchou bola nefunkčnosť plynových valcov, t. j. navrhovateľ si uplatnil nárok z väd tovaru podľa ust. § 436 ods. 1 písm. a/ Obch. zák. Hoci listom zo dňa 26. 11. 1998 navrhovateľ reklamoval poškodené plynové valce s tým, že ich zasiela odporcovi, v skutočnosti mu ich zaslal až v januári 1999, pričom už listom zo dňa 04. 12. 1998 požadoval celkové zrušenie zákazky s odôvodnením, že odporcom dodané rampy nespĺňajú požiadavku zákazníka K. P., a to ovládať rampy jedným človekom. Z vyššie uvedeného konania navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ si zvolil nárok na opravu, ktorý nárok následne svojvoľne zmenil na dodávku náhradných častí (valcov), pričom sám svojimi opravami zasahoval do tovaru bez súhlasu odporcu v rozpore s obchodnými a dodacími podmienkami odporcu. Mal za to, že odporca riešil reklamáciu, avšak pre nečinnosť samotného navrhovateľa nemohol vo vybavovaní reklamácie riadne pokračovať – odoslať valce na posúdenie výrobcovi do Nemecka, z dôvodu ktorého odporca listom zo dňa 15. 12. 1998 urgoval navrhovateľa o zaslanie poškodených plynových valcov s tým, že mu poslal tri nové kusy na výmenu a oznámil mu, že v riešení reklamácie bude pokračovať po 10. 01. 1999, t. j. po celozávodnej dovolenke. Pokiaľ mal súd prvého stupňa preukázané, že napriek vyššie uvedenému zo strany odporcu došlo k porušeniu zmluvy podstatným spôsobom, súd sa v ďalšom náležite nevysporiadal vzhľadom na všetky vykonané dôkazy so splnením podmienky poskytnutia primeranej dodatočnej lehoty na odstránenie väd, vyžadovanej podľa ust. § 436 ods. 2, poslednej vety Obch. zák. Podľa názoru odporcu mu navrhovateľ neposkytol žiadnu dodatočnú lehotu na odstránenie väd. V januári 1999, keď navrhovateľ zaslal odporcovi dodatočne plynové valce na posúdenie, neurobil voči odporcovi žiadny taký písomný prejav, ktorým by od neho požadoval ďalšie odstraňovanie väd, a to, či už pôvodne uplatneným nárokom – opravou, alebo následne svojvoľne zmeneným nárokom – výmenou vadných častí a ani žiadny taký prejav, ktorým by mu poskytol dodatočnú primeranú lehotu na ich odstránenie. Za dodatočné poskytnutie lehoty nemožno považovať list navrhovateľa zo dňa 04. 12. 1998, pretože v tomto liste sa píše len o tom, aké dôsledky vyplynú pre navrhovateľa zo strany jeho odberateľa I. a. s., OZ T., ak sa situácia rýchlo nezmení. V čom sa ale potom situácia mala zmeniť, či ďalším uplatneným nárokom na opravu, alebo ďalším uplatneným nárokom na výmenu vadných častí, a tiež v akej lehote, z citovaného listu nevyplýva, teda takýto prejav voči odporcovi nespĺňal nevyhnutné podmienky pre platné odstúpenie od zmluvy vyžadované ust. § 436 ods. 2 poslednou vetou Obch. zák. Ďalší priebeh udalostí je dôkazom toho, že navrhovateľ účelovo nedal možnosť

odporcovi reklamované vady odstrániť, lebo už predčasne a bez evidentného záujmu o ďalšie odstránenie väd kalkuloval s odstúpením od zmluvy, pričom dôvodom bola skutočnosť, že jeho zmluvný partner I., a. s., OZ T., ako ďalší odberateľ rámp, odmietol rampy od neho prevziať a neprevzatie rámp týmto odberateľom znamenalo pre navrhovateľa nezaplatenie ceny rámp, čo bol pravý dôvod, prečo aj za cenu nedodržania zákonných podmienok odstúpenia od zmluvy navrhovateľ chcel od zmluvy silou-mocou odstúpiť. Najskôr sa tak pokúšal urobiť na základe návrhu dohody v liste zo dňa 04. 12. 1998, v ktorom žiadal „o posúdenie možnosti stornovania zákazky na 3 ks rámp dodaných do K. P.“ a ďalej v liste zo dňa 15. 01. 1999, v ktorom zaslal „návrh dohody, spočívajúci v odstúpení do kúpnej zmluvy a vrátení peňazí“ a v ktorom zároveň potvrdil, že užívateľ rampy nahradil už rampami od iného výrobcu. Odporca nebol ochotný akceptovať zamýšľané odstúpenie od zmluvy, pretože k tomu nevidel zákonný podklad, keďže nebol dodržaný postup navrhovateľa podľa príslušných zákonných ustanovení, čo oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 25. 01. 1999. Navrhovateľ ani v nasledujúcom období neposkytol odporcovi primeranú dodatočnú lehotu na odstránenie väd, ba dokonca nepožadoval od neho ani žiadne ďalšie odstránenie väd. Keď navrhovateľ neuspel ohľadne zrušenia zmluvy dohodou, potom aj bez splnenia zákonných podmienok urobil tak jednostranným právnym úkonom – odstúpením od zmluvy dňa 14. 04. 1999, ktoré odporca nepovažoval za platné, pretože nekorešpondovalo čo do popísaných dôvodov podmienkam odstúpenia podľa ust. § 436 ods. 1 písm. d/ Obch. zák. Ďalej poukázal na to, že aj keby odstúpenie od zmluvy bolo súdom posúdené ako platné pre podstatné porušenie zmluvy, tak účinky odstúpenia od zmluvy zanikli, pretože navrhovateľ nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal s poukazom na ust. § 441 ods. 2 Obch. zák. Navrhovateľ sám opravoval dodaný tovar, zasahoval do neho, pričom s odstupom času nie je možné zistiť, aký bol výrobok v čase dodávky a po jeho opravách zo strany navrhovateľa. To, že do výrobku zasahoval samotný navrhovateľ potvrdil aj znalec v znaleckom posudku, ktorý konštatoval, že navrhovateľ sa o rampy po demontáži nestaral, nechal ich vonku na dvore uskladnené, dôsledkom čoho skorodovali, pričom z posudku vyplýva v akom poškodenom stave boli v čase vykonania ohliadky výrobkov znalcom, ktorá bola vykonaná až počas konania pred súdom, čo vylučuje možnosť použitia ust. § 441 ods. 3 alebo 4 Obch. zák. Ďalej odporca uviedol, že všetky vady zistené znalcom aj keď spôsobili súhrnne nefunkčnosť rámp, boli odstrániteľné, pričom ich bolo možné odstrániť aj na tvári miesta. Účelovosť konania navrhovateľa svedčí o tom, že odporca v skutočnosti nechcel, aby sa vady odstránili, a tieto preto ďalej nereklamoval. Troch kusov rámp sa chcel zbaviť, a to tých, cenu ktorých mu

nezaplatil jeho odberateľ. Poukázal tiež na to, že od kúpnej zmluvy vo vzťahu k jednej rampe dodanej pre M... B. navrhovateľ neodstúpil, hoci aj u tejto rampy boli reklamované vady a aj táto rampa pochádza z totožnej výrobnéj série, ako rampy pre K. P. Súd sa nevysporiadal s námietkou odporcu (ktorú opakovane v konaní uplatňoval), a to že právne účinky odstúpenia od zmluvy zanikli podľa ust. § 441 ods. 2 Obch. zák., keďže navrhovateľ ako kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho prevzal. Tiež sa nevysporiadal s tým, prečo nemožno akceptovať výnimky uvádzané navrhovateľom v ust. § 441 ods. 3 a ods. 4 Obch. zák. a v tomto smere nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu v uznesení, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa jeho názoru nemožnosť vrátenia tovaru bola spôsobená výlučne samotným navrhovateľom, ktorý do výrobkov zasahoval opravami bez súhlasu odporcu, nechal ich v užívaní tretej osoby – K. P., neodborne s nimi nakladal po demontáži a uskladnení, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku a vôbec sa nesprával tak, aby tovar sám nepoškodil, resp. jeho zavinením nedošlo k jeho poškodeniu. Mal za to, že zavinením navrhovateľa došlo k zmenám na dodanom tovare a tento nie je možné vrátiť v pôvodnom stave tak, ako to predpokladá zákon, aby účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy boli zachované. Námietku, že k poškodeniu tovaru došlo zásahom znalca za účelom vyhotovenia znaleckého posudku, považoval za irelevantnú, keďže k tomuto zásahu došlo až počas súdneho sporu, a nie pred odstúpením od kúpnej zmluvy. Ďalej namietal, že súd sa nezaoberal námietkou odporcu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody. Odporca namietal náklady, ktoré navrhovateľ vyčíslil, keďže nemal právo rampy sám opravovať, pričom navrhovateľ nepreukázal ani výšku škody, ktorá nebola žiadnym relevantným dôkazom podložená. Podľa názoru odporcu z odôvodnenia rozsudku je evidentné, že vyhodnotenie dôkazov nebolo vykonané dôkladne, a preto súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Svoje rozhodnutie súd oprel len o časť dôkazov a tieto nevyhodnotil ani jednotlivito a ani v ich súhrne, pričom aj z tých dôkazov, ktoré v rozsudku hodnotil, zistil skutkový stav nesprávne. Dôsledkom nesprávnych skutkových zistení súd dospel následne aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, a to, že odporca porušil kúpnu zmluvu podstatným spôsobom, že pri reklamovaní vád napriek primerane poskytnutej dodatočnej lehote odporca vady neodstránil a navrhovateľ platne odstúpil od kúpnej zmluvy podľa ust. § 436 ods.1,písm. d/ Obch. zák. Z vyššie uvedených dôvodov odporca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol, alternatívne ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporcu zaslal navrhovateľ písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že odporca vo svojom mimoriadne obširnom odvolaní sa snaží len sumarizovať zo svojho uhla pohľadu celý doterajší priebeh mimoriadne zdĺhavého konania a uvedením množstva „argumentov“ zneprehľadniť celkovú situáciu a takto ospravedlniť svoje predchádzajúce protiprávne konanie. Z vykonaného znaleckého dokazovania a jeho doplnenia vyplýva, že reklamované výrobky netrpeli formálnymi vadami, ale vadami, ktoré priamo ohrozovali bezpečnosť, zdravie a život obsluhujúcich osôb. Z vykonaných dôkazov súd prvého stupňa mal dostatočne preukázané všetky potrebné dôvody platného odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 436 ods. 1 Obch. zák. a z neho vyplývajúci aj vznik tomu zodpovedajúcich práv pre navrhovateľa. Neobstojí tvrdenie odporcu, že súd prvého stupňa sa nezaoberal ďalšími zákonnými podmienkami odstúpenia od zmluvy. Toto tvrdenie odporcu nie je ničím podložené, a preto je irelevantné. U navrhovateľa boli splnené všetky zákonné podmienky na odstúpenie od kúpnej zmluvy, ako napr. skutočnosť, že navrhovateľ v rámci mimosúdneho riešenia veci poskytol odporcovi dodatočnú lehotu na odstránenie väd, ktoré odporca neodstránil. Odporca vady nebol schopný odstrániť, pričom zo znaleckého posudku a jeho doplnenia jasne vyplýva, že zistené vady bránili funkčnosti vyrovnávacích rámp a nespĺňali podmienky zákona č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Za irelevantnú považuje námietku odporcu, že navrhovateľ nereklamoval iné odporcom dodané rampy, resp. pokiaľ odporca uviedol „výpočet“ času a sumu, za ktorú reklamované rampy mohol uviesť do bezvadného stavu. Je zarážajúce, že minimálne od marca 1999, t. j. za viac ako 10 rokov tak nielenže neurobil, ale sa na vybavenie reklamácie vôbec nedostavil a ani inak na ňu nereagoval. Súd prvého stupňa dospel na základe rozsiahle, podrobne a objektívne vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a na základe takto vykonaných dôkazov vydal rozsudok. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a 3 a ust. § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 260 400,-- Sk s 22% úrokom z omeškania ročne od 27. 04. 1999 do zaplatenia z titulu

vrátenia kúpnej ceny a zaplataenia sumy 43 203,60 Sk z titulu náhrady škody. Podaním zo dňa 29. 12. 1999 (založeným v spise na č. l. 23) navrhovateľ rozšíril pôvodne uplatnený petit návrhu o ďalší petit, ktorý následne doplnil a upresnil na pojednávaní súdu dňa 08. 09. 2000. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 08. 09. 2000 (založenej v spise na č. l. 59 a nasl.) vyplýva, že navrhovateľ petit, o ktorý rozšíril pôvodne uplatnený petit návrhu na začatie konania, doplnil a upresnil o konkrétne výrobky, ktorých vrátenie odporcovi navrhol z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998, uzavretej medzi ním ako kupujúcim a odporcom ako predávajúcim. Napriek uvedenej skutočnosti súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 23. 09. 2008 (zápisnica je založená v spise na č. l. 253 a nasl.) uznesením pripustil zmenu návrhu – jeho rozšírenie o petit uvedený v podaní navrhovateľa zo dňa 29. 12. 1999, pričom pri rozhodovaní o zmene návrhu nevzal do úvahy doplnenie a upresnenie petitu navrhovateľom na pojednávaní súdu dňa 23. 09. 2008. Táto vada konania mala za následok nesprávne rozhodnutie vo vec (ust. § 212 ods. 3 O. s. p.), pretože súd prvého stupňa v rozsudku zo dňa 03. 12. 2009 (okrem iného) uložil navrhovateľovi povinnosť vrátiť odporcovi plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 do troch dní po splnení všetkých povinností uložených odporcovi. Z tohto výroku rozsudku nie je zrejmé, aké plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 a po splnení akých všetkých povinností uložených odporcovi, má navrhovateľ vrátiť odporcovi. Teda, tento výrok rozsudku súdu prvého stupňa je čo do obsahu neurčitý, nezrozumiteľný a tým aj nevykonateľný. Prejav právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní súdu dňa 08. 09. 2000, ktorým doplnil petit, o ktorý rozšíril návrh na začatie konania v podaní zo dňa 29. 12. 1999, je z dôvodu pisárskych a štylistických chýb a nepresností v zápisnici nie celkom zrozumiteľný, v každom prípade však právny zástupca navrhovateľa v ňom špecifikoval množstvo a druh výrobkov s označením ich výrobného čísla, ktoré má navrhovateľ vrátiť odporcovi. Súd prvého stupňa musí preto rozhodnúť o zmene návrhu – jeho rozšírení podľa ust. § 95 ods. 1 O. s. p. v zmysle návrhu navrhovateľa, ktorý rozšírenie návrhu navrhol, pričom zmenu návrhu je potrebné pripustiť tak, aby následne vydaný rozsudok súdu prvého stupňa bol v celom výroku, resp. výrokoch určitý a zrozumiteľný, čo je predpokladom toho, aby bol vykonateľný.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 21. 09. 1998 bola medzi odporcom ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva na dodávku 3 ks mechanických vyrovnávacích rámp s plynovými valcami, typ MRS 40-20-17, výrobné čísla 140-398, 140-399 a 140-400 (ďalej len „mostíky“). Z dodacieho listu zo dňa 21. 09. 1998

(založený v spise na č. 1. 5) vyplýva, že navrhovateľ s mostíkmi prevzal návod na obsluhu a údržbu – 3 ks, odovzdávací a preberací protokol – 3ks a záručný list – 3ks. Zo záručných listov vyplýva, že odporca ako predávajúci poskytol navrhovateľovi na mostíky záruku po dobu 36 mesiacov odo dňa ich prevzatia, pričom na plynový valec poskytol záruku 12 mesiacov odo dňa ich prevzatia s poukazom na to, že išlo o nakúpený komponent zo zahraničia. Podľa ust. § 429 ods. 1 Obch. zák. zárukou za akosť tovaru preberá predávajúci písomne záväzok, že dodaný tovar bude po určitú dobu spôsobilý na použitie na dohodnutý, inak na obvyklý účel, alebo že si zachová dohodnuté, inak obvyklé vlastnosti. Z odseku 2 citovaného ustanovenia vyplýva, že prevzatie záväzku zo záruky môže vyplývať zo zmluvy alebo vyhlásenia predávajúceho, najmä vo forme záručného listu. Účinky prevzatia tohto záväzku má aj vyznačenie dĺžky záručnej doby alebo doby na tovare, resp. jeho obale. Ak je v zmluve alebo v záručnom vyhlásení predávajúceho uvedená odlišná záručná doba, platí táto doba. Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľovi pri uzavretí kúpnej zmluvy dodal aj obchodné a dodacie podmienky (založené v spise na č. 1. 43 a nasl.), čo navrhovateľ v konaní popieral, tak z obsahu dodacieho listu a ani ďalšieho spisového materiálu nevyplýva, že by súčasťou kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 boli aj tieto obchodné a dodacie podmienky odporcu. Skutočnosť, že odporca ich poskytol navrhovateľovi pri uzavretí iného obchodu, nie je pre daný prípad právne relevantná, pretože v konaní nebolo preukázané, že obchodné a dodacie podmienky na ktoré sa odporca odvolával, boli navrhovateľovi pri uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 poskytnuté ako súčasť tejto kúpnej zmluvy. V konaní tiež nebolo sporné, že v rámci záručnej doby sa na mostíkoch objavili vady. Podľa ust. § 420 ods. 1, 2 Obch. zák. predávajúci je povinný dodať tovar v množstve, akosti a vyhotovení, ktoré určuje zmluva a musí ho zabaliť alebo vybaviť na prepravu spôsobom určeným v zmluve. Ak zmluva neurčuje akosť alebo vyhotovenie tovaru, je predávajúci povinný dodať tovar v akosti a vyhotovení, ktoré sa hodí na účel určený v zmluve, alebo ak tento účel nie je v zmluve určený, na účel, na ktorý sa takýto tovar spravidla používa. Podľa ust. § 422 ods. 1, prvej vety Obch. zák. ak predávajúci poruší povinnosti ustanovené v § 420, má tovar vady. V konaní nie je sporné, že faktické vady tovaru (medzi ktoré patrí aj vada akosti tovaru) sa vyskytli hneď po jeho dodaní kupujúcemu, dôkazom čoho je jeho reklamácia zo dňa 23. 09. 1998 (založená v spise na č. 1. 6). Následne boli vady reklamované listom zo dňa 19. 10. 1998 a listom zo dňa 12. 11. 1998 – nefunkčnosť plynových valcov (založené v spise na č. 1. 7 a 8). Odporca vady niekoľkokrát opravoval. Písomným dôkazom o odstránení väd v rámci záručnej doby na základe reklamácie je zápis o odstránení závad (založený v spise

na č. l. 46), ktorý bol podľa tvrdenia odporcu vyhotovený dňa 23. 10. 1998, t. j. v rovnaký deň ako zápis o odstránení závad v M. B. (založený v spise na č. l. 47). Z obsahu spisu tiež vyplýva, že navrhovateľ v rámci záručnej doby žiadal najskôr o odstránenie väd opravou. Túto voľbu nároku spolu s oznámením väd si uplatnil v písomnom oznámení väd v liste zo dňa 23. 09. 1998, v ktorom zároveň určil predávajúcemu termín na odstránenie väd dňa 24. 09. 1998 alebo dňa 25. 09. 1998. S takto uplatnenou voľbou nároku odporca súhlasil, pretože jeho zástupcovia sa dostavili na odstránenie väd do K. P. (kde sa mostíky nachádzali, keďže navrhovateľ na základe kúpnej zmluvy z 26. 08. 1998 založenej v spise na č. l. 11 ich predal kupujúcemu I.I. a. s., odštepny závod 07 T.). Z obsahu spisu tiež vyplýva, že niektoré vady uvedené v reklamácií zo dňa 19. 10. 1998 odstránil sám navrhovateľ a ostatné vady opravil odporca, čo vyplýva z písomného zápisu o odstránení závad zo dňa 23. 10. 1998 (založeného v spise na č. l. 46). V reklamácií zo dňa 12. 11. 1998 navrhovateľ reklamoval nefunkčnosť jedného ks vyrovnávacej rampy s tromi plynovými valcami, ktorá po 14-dňovej prevádzke zostala dole sklopená bez náznaku činnosti a podľa technika navrhovateľa príčina poruchy bola v nefunkčnosti plynových valcov, pričom navrhovateľ žiadal o okamžité zaslanie funkčných plynových valcov, teda uplatnil si nárok z väd formou odstránenia väd dodaním nových plynových valcov za vadné valce (§ 436 ods. 1 písm. a/ Obch. zák.). Odporca s touto voľbou nároku súhlasil, pretože navrhovateľovi na jeho reklamáciu zaslal 3 ks nových plynových valcov. Pokiaľ navrhovateľ navrhol odporcovi zľavu z ceny, odporca sa k tomuto návrhu na voľbu nároku nevyjadril (v spise sa o tom nenachádza žiadny dôkaz), a preto k voľbe nároku v tomto smere nedošlo v súlade s Obchodným zákonníkom, keďže odporca k tomu súhlas nedal. V spise sa ďalej nachádza list navrhovateľa zo dňa 25. 11. 1998 (založený v spise na č. l. 96), ktorým navrhovateľ urgoval reklamáciu funkčnosti sklopných rámp z dôvodu, že aj po oprave vyrovnávacích valcov na rampách nedošlo k zlepšeniu funkcie rámp, pričom pre zdvihnutie rámp sú potrebné dve osoby, jedna tlačí rampu zdola a druhá vyťahuje rampu zhora, čo navrhovateľ uviedol aj v liste zo dňa 26. 11. 1998 (založený v spise na č. l. 49), čo z hľadiska obsahu možno považovať za reklamáciu vady–nefunkčnosti sklopných rámp. Aj z listu zo dňa 04. 12. 1998 (založený v spise na č. l. 97) vyplýva, že navrhovateľ namietal funkčnosť rámp (sila pre sklápanie a zdvíhanie rámp nezodpovedá normám platným v ČR a SR, prevádzka rámp je v priamom rozpore s návodom odporcu na obsluhu – minimálne v bode popisu ľahkého sklápania a zdvíhania). S poukazom na problematiku sklápanie a zdvíhanie rámp navrhol odporcovi stornovanie zákazky s tým, že pokiaľ sa situácia rázne a rýchle nezmení (t. j. užívateľ K. P. zašle I. vyjadrenie

o bezproblematickej funkcii rámp), neobdrží od jeho objednávateľa I. ani časť platby za rampy a za tejto situácie je preto pre neho neudržateľné obhajovať a servisovať odporcom vyrobené polyfunkčné zmätky. V liste zo dňa 15. 01. 1999 (založeného v spise na č. 1. 50) navrhovateľ navrhol odporcovi dohodu na ukončenie zmluvného vzťahu formou odstúpenia od kúpnej zmluvy navrhovateľom a vrátenie zaplatenej kúpnej ceny odporcom s poukazom na problémy s nefunkčnosťou odporcom dodaných výrobkov, ktoré nespĺňajú deklarované vlastnosti, v dôsledku čoho došlo k odmietnutiu týchto výrobkov užívateľom a ich nahradením výrobkom iného výrobcu. Odporca v odpovedi zo dňa 25. 01. 1999 (založeného v spise na č. 1. 51) okrem iného uviedol, že nefunkčnosť troch kusov sklopných rámp nebola pri prevzatí a následnom odskúšaní reklamovaná, rampy boli prevzaté ako funkčné a ďalej namietal, že navrhovateľ bez vedomia odporcu robil zásahy do výrobkov, rampy nastavoval a na základe následnej reklamácie rámp bolo zistené, že nefunkčnosť rámp je spôsobená vadnosťou plynových valcov, ktoré boli vymenené, pričom reklamáciu valcov postúpil výrobcovi týchto valcov s tým, že po obdržaní vyjadrenia od výrobcu zašle navrhovateľovi stanovisko. Odpoveď na reklamáciu plynových valcov zaslal odporca navrhovateľovi v liste zo dňa 02. 03. 1999 (založený v spise na č. 1. 52) Podľa oznámenia výrobcu bolo mechanické poškodenie valcov zapríčinené radiálnym tlakom, ktoré mohlo by spôsobené napr. nárazom vozidla pri cúvaní, čo nemožno posudzovať ako reklamáciu. Listom zo dňa 14. 04. 1999 (založeným v spise na č. 1. 9) navrhovateľ odstúpil od kúpnej zmluvy, uzavretej s odporcom podľa ust. § 436 ods. 1 písm. d/ v spojení s ust. § 345 ods. 2 Obch. zák. pre podstatné porušenie kúpnej zmluvy odporcom z dôvodu, že zakúpené výrobky od prvého momentu vykazovali viaceré vady, ktoré bránili ich použitiu a ktoré boli reklamované listami zo dňa 23. 09. 1998, 19. 10. 1998 a 12. 11. 1998 a s poukazom na to, že dodané výrobky nespĺňajú odporcom deklarované technické parametre, platné technické a hygienické predpisy a technické normy a neumožňujú funkčnú a bezpečnú prevádzku, zakúpené výrobky vykazujú dlhodobé vady, ba až takmer úplnú nefunkčnosť. Zároveň vyzval odporcu k vráteniu zaplatenej kúpnej ceny v sume 260 400,-- Sk v lehote 5 dní od doručenia listu a prejavil pripravenosť vydať navrhovateľovi zakúpené veci oproti vráteniu kúpnej ceny. Odporca v odpovedi na odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 27. 04. 1999 (založená v spise na č. 1. 10) uviedol, že nesúhlasí s odstúpením od kúpnej zmluvy. Poukázal na to, že predmet plnenia – mechanické vyrovnávacie rampy s plynovými valcami nevykazovali pri prevzatí žiadne nedostatky a ani vady, čo bolo potvrdené na dodacom liste. Ďalej uviedol, že nedošlo k podstatnému porušeniu zmluvy podľa ust. § 345 ods. 2 Obch. zák. a dodané rampy neboli

namontované – osadené odporcom, a preto odporca nemôže ručiť za škody spôsobené pri montáži, resp. za škody spôsobené zásahom cudzích osôb do predmetu plnenia počas záručnej doby, pričom vady, ktoré sa vyskytli v priebehu používania rámp, napriek tomu, že nebolo preukázané, že vady spadajú do záručnej opravy, odporca odstránil na vlastné náklady (dôkazom sú listy zo dňa 23. 10. 1998 a 15. 12. 1998), pričom reklamácia plynových valcov bola vybavená výmenou týchto valcov a odoslaním poškodených valcov ich výrobcovi na odborné posúdenie, o výsledku ktorého bol navrhovateľ informovaný listom zo dňa 02. 03. 1999, z ktorého vyplýva, že výrobca plynových valcov v Nemecku reklamáciu neuznal a poukázal na nesprávne používanie, prípadne mechanické poškodenie.

Podľa ust. § 365 ods. 1, prvá veta Obch. zák. dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Vyššie citované ustanovenie je kogentným ustanovením, ktoré sa vzťahuje aj na prípad, keď splnenie záväzku nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. ide o plnenie vadné.

Odstúpenie od zmluvy je upravené v ust. § 344 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

Podľa ust. § 344 Obch. zák. od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Podľa ust. § 345 ods. 1 Obch. zák. ak omeškanie dlžníka (§ 365) alebo veriteľa (§ 370) znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela.

Podľa ust. § 345 ods. 2 Obch. zák. na účely tohto zákona je porušenie zmluvy podstatné, ak strana porušujúca zmluvu vedela v čase uzavretia zmluvy, alebo v tomto čase bolo rozumné predvídať s prihliadnutím na účel zmluvy, ktorý vyplynul z jej obsahu alebo okolností, za ktorých bola zmluva uzavretá, že druhá strana nebude mať záujem na plnení

povinností pri takom porušení zmluvy. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že porušenie zmluvy nie je podstatné.

Podľa ust. § 345 ods. 3 Obch. zák., ak strana oprávnená požadovať plnenie zmluvnej povinnosti, druhej strane oznámi, že na splnení tejto povinnosti trvá, alebo ak nevyužije včas právo odstúpiť od zmluvy podľa odseku 1, je oprávnená odstúpiť od zmluvy len spôsobom ustanoveným pre nepodstatné porušenie zmluvnej povinnosti; ak pre dodatočné plnenie určí lehotu, vzniká jej právo odstúpiť od zmluvy po uplynutí tejto lehoty.

Z ust. § 365 a § 345 ods. 1 Obch. zák. vyplýva, že dlžník je v omeškaní, ak poskytol vadné plnenie (riadne nesplnil záväzok), pričom ak omeškanie dlžníka znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá zmluvná strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela. Teda, dôvodom na odstúpenie od zmluvy je omeškanie dlžníka, ktoré spôsobuje podstatné porušenie zmluvy. Čo možno považovať za podstatné porušenie zmluvy, upravuje ust. § 345 ods. 2 Obch. zák.

Z obsahu spisu vyplýva, že odporca ako predávajúci predal navrhovateľovi ako kupujúcemu 3 ks mechanických vyrovnávacích rámp s plynovými valcami na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998, ktoré navrhovateľ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26. 08. 1998 predal kupujúcemu I.I. a. s., odštepny závod T., pričom výrobky mu boli odovzdávané dňa 22. 09. 1998, ako vyplýva z písomného zápisu o odovzdaní a prevzatí diela do užívania (založeného v spise na č. I. 87). Z obsahu zápisu ďalej vyplýva, že objednávateľ I., a. s., T., uviedol, že dodávku troch ks mostíkov nepreberá z dôvodu, že nezodpovedá požiadavkám a ani návodu na obsluhu, mostíky nie je možné sklápať a zdvíhať spôsobom popísaným v návode a použitie zariadenia nie je konštruované na ručné ovládanie. Následne dňa 23. 09. 1998 navrhovateľ reklamoval zistené vady u odporcu a žiadal o ich odstránenie opravou, pričom v ďalšom období sa vady opakovali, resp. objavili sa ďalšie vady, ktoré napriek viacerým pokusom odporcu odstrániť ich opravou, resp. výmenou plynových valcov za nové, sa odstrániť nepodarilo tak, aby výrobky bolo možné riadne používať a tieto slúžili dohodnutému, resp. obvyklému účelu. Vystavením záručného listu odporcom a vyznačením dĺžky záručnej doby nastali účinky prevzatia záväzku zo záruky, pričom zárukou za akosť tovaru odporca ako predávajúci prevzal záväzok, že dodaný tovar bude po dobu vyznačenú

v záruke spôsobilý na použitie na dohodnutý, inak obvyklý účel, alebo že si zachová dohodnuté, inak obvyklé vlastnosti.

Skutočnosť, že odporca ako predávajúci porušil povinnosť podľa ust. § 420 ods. 1, 2 Obch. zák. je zrejmá z toho, že dodané výrobky od počiatku po ich dodaní a namontovaní v K. P. vykazovali viaceré faktické vady, ktoré bránili ich riadnemu používaniu na deklarovaný účel, na ktorý sa tieto výrobky používajú. Skutočnosť, že zo strany odporcu išlo o vadné plnenie, pričom vady vyplývali z nevhodného návrhu a realizácie konštrukčného riešenia vyrovnávacích rámp, nevyhovujúceho skrutkového spoja, nevyhovujúcej dĺžky plynových valcov pri minimálnom a maximálnom vysunutí piestnice, nevhodne zvolenej ocele vodiaceho C-profilu a vodiacich koliesok pojazdového záveru, kolízie L-profilu pracovnej plošiny a vystužovacích oceľových dosiek nosného priečneho profilu, chýbajúceho žltočierneho bezpečnostného náteru - je zrejmá z písomného znaleckého posudku č. 85/2005 zo dňa 12. 07. 2005. Znalec Ing. K., PhD. v závere znaleckého posudku konštatoval, že vyrovnávacie rampy, dodané odberateľovi, nespĺňali podmienky zákona č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Zistené vady bránili funkčnosti vyrovnávacích rámp. Rampy nebolo možné nastaviť do polôh deklarovaných výrobcom, nebolo ich možné zdvíhať podľa návodu na obsluhu, priečne posúvať, pri niektorých nastaveniach ich nebolo možné zaistiť v odstavnej polohe, pričom pri zaťažení užitočnou hmotnosťou, deklarovanou výrobcom, by vzhľadom na nevyhovujúce trecie skrutkové spoje a nevyhovujúci materiál vodiaceho C-profilu došlo s pravdepodobnosťou blížiacou sa limitne k 1 k pádu pracovnej plošiny. K znaleckému posudku znalec predložil odborné stanovisko č. 1/2009, v závere ktorého okrem iného uviedol, že závady sa týkali nielen upevňovacieho mechanizmu, ale i ďalších podstatných častí konštrukcie vyrovnávacích rámp (pracovnej plošiny, zdvíhacieho mechanizmu, pojazdového mechanizmu a vodiaceho C-profilu), pričom znalec nesúhlasil s tvrdením konštruktéra odporcu Ing. R., že závady sa dali opraviť bez väčších zásahov do samotného výrobku. Vzhľadom na charakter a rozsah zistených závad znalec konštatoval, že tieto nie je možné bežne opraviť na mieste inštalácie vyrovnávacej rampy, nakoľko si vyžadujú zásah i do konštrukčného riešenia vyrovnávacej rampy.

Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľovi vzniklo právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy pre porušenie zmluvy podstatným spôsobom podľa ust. § 436 ods. 1 Obch. zák., ktoré považoval za platné. Z odôvodnenia rozsudku súdu

prvého stupňa však nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd dospel k tomuto záveru, keďže z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by súd prvého stupňa sa zaoberal skúmaním, či v posudzovanom prípade boli alebo neboli splnené zákonné predpoklady pre záver o podstatnom porušení kúpnej zmluvy odporcom so zreteľom k ust. § 345 Obch. zák., ustanovenie ktoré je aplikovateľné aj pri nárokoch z vád tovaru (ust. § 436 Obch. zák.). Úlohou súdu prvého stupňa preto bude zistiť a v odôvodnení rozsudku aj uviesť skutkový stav ohľadne toho, či navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od kúpnej zmluvy pre podstatné porušenie zmluvy a či navrhovateľ ako oprávnená strana toto svoje právo včas aj využil (bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení dozvedel ho oznámil odporcovi ako druhej zmluvnej strane), resp. takto nepostupoval a nevyužil svoje právo odstúpiť od kúpnej zmluvy podľa ust. § 345 ods. 1 Obch. zák., dôsledkom čoho by nebola strata jeho práva odstúpiť od kúpnej zmluvy, avšak stratil by právo odstúpiť od zmluvy ihneď a zároveň by mu vzniklo právo odstúpiť od kúpnej zmluvy podľa ust. § 345 ods. 3 Obch. zák., t. j. spôsobom ustanoveným pre nepodstatné porušenie zmluvnej povinnosti podľa ust. § 346 ods. 1 Obch. zák., podľa ktorého, ak omeškanie dlžníka znamená nepodstatné porušenie zmluvnej povinnosti, môže druhá strana odstúpiť od zmluvy v prípade, že strana, ktorá je v omeškaní, nesplní svoju povinnosť ani v dodatočnej primeranej lehote, ktorá jej na to bola poskytnutá.

Odporca sa v konaní bránil tým, že po výmene valcov za nové navrhovateľ už u neho vady nereklamoval a nebola mu tiež poskytnutá primeraná dodatočná lehota na odstránenie vád tvrdiac, že išlo vady odstrániteľné. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil, pretože z listov navrhovateľa zo dňa 25. 11. 1998, 26. 11. 1998 a 04. 12. 1998 (založených v spise na č. 1. 96, 49 a 97) vyplýva, že aj po výmene valcov navrhovateľ namietal nefunkčnosť mostíkov. Otázkou posúdenia poskytnutia primeranej dodatočnej lehote sa súd prvého stupňa bude zaoberať v prípade, ak dospeje k záveru, že kúpna zmluva bola odporcom porušená nepodstatným spôsobom, resp. ak navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od kúpnej zmluvy spôsobom ustanoveným pre nepodstatné porušenie kúpnej zmluvy, pretože včas nevyužil právo od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy podľa ust. § 345 ods. 3 Obch. zák. Zároveň odvolací súd poukazuje aj na ust. § 350 ods. 1 Obch. zák., ktorý rieši otázku, kedy nastávajú účinky odstúpenia od zmluvy v prípade, ak dodatočná lehota na plnenie nebola poskytnutá vôbec, alebo bola poskytnutá, ale bola neprimeraná. V týchto prípadoch sa účinnosť prejavu vôle o odstúpení posúva až na okamih márneho uplynutia primeranej lehote, t. j. lehote, aká mala byť poskytnutá.

Podľa ust. § 351 ods. 1 prvá veta Obch. zák. odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy.

Podľa ust. § 351 ods. 2 Obch. zák. strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovené podľa ust. § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

Podľa ust. § 441 ods. 2 Obch. zák. účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal.

Podľa ust. § 441 ods. 3 Obch. zák. ustanovenie odseku 2 však neplatí, a/ ak nemožnosť vrátenia tovaru v stave tam uvedenom nie je spôsobená konaním alebo opomenutím kupujúceho, alebo b/ ak k zmene tovaru došlo v dôsledku prehliadky riadne vykonanej za účelom zistenia väd tovaru.

Podľa ust. § 441 ods. 4 Obch. zák. ustanovenie odseku 2 takisto neplatí, ak pred objavením väd kupujúci tovar alebo jeho časť predal, alebo tovar úplne alebo sčasti spotreboval, alebo ho pozmenil pri jeho obvyklom použití. V tomto prípade je povinný vrátiť nepredaný alebo nespotrebovaný tovar alebo pozmenený tovar a poskytnúť predávajúcemu náhradu do výšky, v ktorej mal z uvedeného použitia tovaru prospech.

Pokiaľ odporca v konaní namietal neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy, odvolací súd sa s týmto názorom nestotožnil, pretože odstúpenie od zmluvy navrhovateľom ako jednostranný adresovaný právny úkon navrhovateľa, spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu. Odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol dospieť k záveru o neplatnosti tohto právneho úkonu navrhovateľa.

Relevantnou skutočnosťou však je, že odporca v konaní namietal aj to, že účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy nevznikli alebo zanikli podľa ust. § 441 ods. 2 Obch. zák. z dôvodu, že kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal. V tejto súvislosti poukazoval na to, že k tomu došlo správaním navrhovateľa, ktorý jednak niektoré vady tovaru v rámci záručnej doby sám odstraňoval a jednak výrobky napriek reklamáciám väd nevrátil

odporcovi, ale ich nechal naďalej v užívaní tretej osoby - K., neodborne s nimi nakladal po demontáži a uskladnení, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku, v ktorom znalec (najmä na str. 101) konštatoval, že v čase ohliadky dňa 21. 04. 2005 boli rampy skladované na voľnom priestranstve u navrhovateľa, nechránené pred poveternostnými vplyvmi, skorodované, priebežne neošetrované, z vyrovnávacích rámp boli demontované plynové valce a z pôvodného počtu 7 ks boli predložené 3 ks bez bližšej špecifikácie, ku ktorej rampe patria. Podľa tvrdenia odporcu zavineným a nehospodárnym konaním navrhovateľ spôsobil odporcovi škodu, pričom zachovalé časti – zostatky rámp sú už len bezcenným odpadovým materiálom. Dôsledkom takéhoto konania navrhovateľa došlo k zmenám na dodanom tovare, ktorý nie je možné v pôvodnom stave vrátiť tak, ako to predpokladá zákon, aby účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy boli zachované.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa v konaní neskúmal, či v posudzovanom prípade nevznikli alebo zanikli účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy podľa ust. § 441 ods. 2 Obch. zák. (ako to tvrdil odporca) alebo ustanovenie odseku 2 neplatí, pretože jeho použitie vylučuje odsek 3 alebo odsek 4 ustanovenia § 441 Obch. zák. Súd prvého stupňa sa uvedenou námietkou odporcu nezaoberal napriek tomu, že táto povinnosť mu bola uložená už v uznesení odvolacieho súdu zo dňa 05. 02. 2008. Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ ako kupujúci po prevzatí tovaru tento hneď na druhý deň odovzdal odberateľovi I., a. s., odštepny závod T., s ktorým mal uzavretú kúpnu zmluvu zo dňa 26. 08. 1998, teda navrhovateľ ako kupujúci ešte pred objavením väd tovar predal (vady boli zistené až po montáži výrobkov), pričom zásahmi navrhovateľa do výrobkov formou opráv za účelom odstránenia väd mohlo dôjsť aj k čiastočnému pozmeneniu tovaru. Z ust. § 441 ods. 4, druhej vety Obch. zák. tiež vyplýva, že ak zmluvná strana nemôže vrátiť tovar v pôvodnom stave, vráti pozmenený tovar a poskytne predávajúcemu náhradu do výšky, v ktorej mal z použitia prospech. Vo vyššie uvedených smeroch preto bude potrebné doplniť dokazovanie, následne na jeho základe súd prvého stupňa vec právne posúdi a v odôvodnení svojho rozsudku odôvodní tak, ako to bolo súdu prvého stupňa už uložené v uznesení zo dňa 05. 02. 2008.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody odvolací súd sa stotožnil s námietkou odporcu, že uplatnený nárok navrhovateľa nebol doteraz v konaní preukázaný ani čo do základu a ani čo do výšky, pričom súd prvého stupňa tento nárok navrhovateľovi priznal podľa ust.

§ 436 ods. 4 Obch. zák. bez bližšieho odôvodnenia, teda rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

S poukazom na to, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, pričom rozhodnutie je v časti priznanej náhrady škody aj nepreskúmateľné a v časti výroku o uložení povinnosti navrhovateľovi vrátiť odporcovi plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 do troch dní po splnení všetkých povinností uložených odporcovi neurčité, nezrozumiteľné a tým aj nevykonateľné, ako aj s poukazom na vyššie uvedenú procesnú vadu konania, týkajúcu sa súdom pripustenej zmeny návrhu – jeho rozšírenia, ktorá v tejto časti mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 212 ods. 3 O. s. p.), odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V novom rozhodnutí vo veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová